

[Haunstrup Clemmensen.]

valgfrihed mellem betalingsprincip og fakturapincip.

Men i samme øjeblik der er enighed om, at der skal ydes en lettelse af landbrugets likviditet, må det også være naturligt at spørge, hvilke alternativer der er, der administrativt er enkle, og som uden millionudgifter for det offentlige administration kan gennemføres. Vi har forstået også nu på den socialdemokratiske ordfører, at man er villig til at overveje at bistå med en lempelse af likviditeten. Det ville være overordentlig værdifuldt, synes jeg, hvis man ligesom lidt klarere gav udtryk for, hvilke andre former man fra socialdemokratiets side tænker sig på dette område — for vi går ud fra, at når dette spørgsmål vedrører så mange borgere, er de administrative problemer helt naturligt inde i billedet — og dér har vi, i hvert fald så vidt jeg har hørt, ikke fået noget udtryk for, hvordan socialdemokratiet tænker sig ad andre kanaler og i en anden form at løse de samme problemer, som der altså er betydelig enighed om bør løses.

Dette forslag, som det konservative folkeparti kan medvirke til gennemførelsen af, løser, desværre kun, ikke landbrugets problemer, og derfor vil jeg gerne til afslutning på ny understrege, at det er afgørende nødvendigt, at man fortsætter og fremmer arbejdet med tilrettelæggelse og udformning af en realistisk, langsigtet landbrugs politik.

Henry Christensen: Jeg kan begynde med at tilslutte mig, hvad den foregående ærede taler afsluttede sine bemærkninger med. Det forslag, vi her har til behandling, er desværre ikke et forslag til en løsning af landbrugets alvorlige problemer på længere sigt eller mere generelt. Det drejer sig alene om et forslag, der er begrundet i nødvendigheden af at sikre en øget likviditet for de mange tusinder af landbrugsudøvere her i landet.

Baggrunden herfor er jo velkendt for alle. Baggrunden er den svigtende indtjening, som dels den indenlandske omkostningsudvikling, dels og især de vanskelige afsætningsforhold på de europæiske markeder har medført, og de øgede indenlandske omkostninger har jo yderligere belastet erhvervet,

når det drejer sig om at foretage de investeringer, som også for dette erhverv er nødvendige, hvis en rimelig grad af konkurrence dygtighed og produktionseffektivitet skal opretholdes og fastholdes. Derfor er stillingen den, at i titusindvis af udøvende landbrugere under disse års yderst vanskelige forhold har måttet tilvejebringe deres finansieringsmuligheder under både dyre og meget vanskelige forhold og har fået en stærkt tyngende gældsbyrde. Det er baggrunden for, at regeringen og regeringspartierne har været enige om, at det var rigtigt, samfundsøkonomisk rigtigt og menneskeligt og erhvervsmæssigt nødvendigt at tilvejebringe grundlaget for en øget kapitaltilførsel til de udøvende erhververe i det danske landbrugserhverv.

Det er klart, at man så måtte overveje, hvilke fremgangsmåder det var rimeligst at tage i anvendelse. Jeg stiller mig for mit eget vedkommende ikke uforstående over for de kritiske synspunkter, der kan anlægges over for den fremgangsmåde, der er taget i anvendelse. Men jeg vil dog gerne gøre et par bemærkninger til de indvendinger, der her har været anført.

Man siger, at her opretholder eller skaber man en forskel i benyttelsen af det afgiftssystem, som vi har, for så vidt angår merværdiafgiften. Men det er ikke en forskel, vi nu skaber; i forvejen er der forskel på, hvordan afgiftssystemet er tilrettelagt for de erhvervsgrupper, der omfattes af dette lovforslag, og for alle øvrige erhvervsgrupper. Denne forskel blev gennemført, da forslaget om merværdiafgiften oprindelig blev gennemført af de socialistiske partier her i det høje ting. Det er altså ikke en forskel; der i sit princip indføres nu; det er en forskel, der var indført. Men jeg vil gerne føje til yderligere, at dengang man oprindelig fremkom med forslaget til en almindelig merværdiafgift og den daværende socialdemokratiske regering rimeligt og forstandigt tilvejebragte et grundlag for forhandlinger med de forskellige erhvervsgrupper her i samfundet, da gjorde man det bl. a. over for landbruget, at man i den retbegørelse vedrørende merværdiafgiften, dateret 30. december 1964, som fremkom på den daværende socialdemokratiske finansministers foranledning, skrev bl. a. følgende, som jeg gerne vil have lov til at citere: